



**BYLI JSME
DVA BRATŘI,
JAKO DVOJČATA**

The background of the entire page is an abstract composition of numerous thin, diagonal lines. These lines are primarily white and light gray, set against a dark gray to black background. The lines vary in thickness and density, creating a sense of motion and depth. Some lines are straight, while others are slightly curved or wavy. The overall effect is reminiscent of a high-speed photograph or a stylized, energetic graphic.

SAMUEL VYPADAL JAKO ANDÍLEK







**ALE VŽDY V SOBĚ
MĚL NĚCO
ZVLÁŠTNÍHO,
NEZAMĚNITELNÉHO**





**JE MOU RADOSTÍ
I BOLESTÍ. TOTO
JE NÁŠ PŘÍBĚH**

ISBN 978-80-88429-21-0 (brož.)

ISBN 978-80-88429-22-7 (e-pub)

© L'Iconoclaste, 2021

Published by arrangement with Lester Literary
Agency & Associates

České vydání

© Pasparta Publishing, 2022



FLORENT BÉNARD

MŮJ BRATR JE MIMOZEMŠŤAN

CHTĚL BYCH SI UŽÍVAT ŽIVOTA
CHTĚL BYCH BÝT BÁSNIKEM

„Nelze vždycky říci, co člověka vězní, obklopuje zdí, takže je jako pohřben, má však pocit, jako by tu byla nějaká závora, mříž nebo zed! Víš, co otvírá žalář? Každá vážná hluboká náklonnost, přátelství, bratrská láska, milování – otvírá žalář svrchovanou mocí, všemocným kouzlem. Kdo to však nemá, setrvává ve smrti.“

VINCENT VAN GOGH, *Dopisy*

Přeložili Zdeněk Hlaváček a Dagmar Malá

Stoupáme po schodech a pokračujeme do pokoje. Na prahu můj bratr ustrne. Slaměná židle, kovová postel, toaletní stolek a na něm džbán. Otevřené okno vede do polí v Provence. Je úplně ochromený a vyděšeně vykoktá několik slov. Popadne mě za paži. Zamyslí se, jako by na vlastní kůži cítil část Vincentova utrpení. „Také můj život je otřesen v samých kořenech, také můj krok je nejistý,“¹ napsal ten holandský malíř, který ho odmalička fascinuje.

Už jako malý se Samuel v Musée d'Orsay zarazil před jeho plátny jako očarováný. Vibrující barvy a agresivní tahy štětce, ze kterých se točí hlava... Postupem času bratr zjistil, jak bylo pro Van Gogha těžké, aby ho ostatní přijali. Viděli v něm podivína. Samuel pohledy ostatních taky těžce snáší. Ve dvaceti letech působí zvláště. Svým vystupováním, gesty, řečí. Svou vysokou postavou, horečnatým pohledem, ostře řezanými rysy a nepředvídatelnými reakcemi se od ostatních liší. Opustit tu neviditelnou pevnost, ve které je zavřený, je pro něj hodně náročné. Může ho z ní dostat jen láska rodiče nebo přítele. Nebo bratra.

Samuel je o tři roky starší než já, ale jsme jako dvojčata. Celé dětství a dospívání jsme strávili spolu, ve společném pokoji. Bavily nás stejné věci. „Ty jsi můj Théo,“ rád mi opakuje. Samuel by se mě chtěl držet stejně tak, jako se Vincent držel svého bratra.

1 VAN GOGH, Vincent. *Dopisy přátelům*. Praha: Odeon, 1977. Přeložil Zdeněk Hlaváček.